

اطلاعات اولیه

کبالت ، عنصر شیمیایی است که با نشان Co و عدد اتمی 27 در جدول تناوبی قرار دارد .

تاریخچه

کبالت و ترکیبات آن در دوران باستان شناخته شد که برای آبی کردن رنگ شیشه از آنها استفاده می کردند "**George Brand**". به خاطر کشف کبالت شهرت یافت. تاریخ کشف این عنصر در منابع مختلف ، متفاوت است، اما این کشف بین سالهای 1730 و ۱۷۳۷ اتفاق افتاده است. او موفق به اثبات این نکته شد که منبع رنگ آبی شیشه ها کبالت است. قبلاً "بیسموت همراه کبالت را عامل رنگ آبی شیشه ها می دانستند.

در خلال قرن نوزدهم ، کبالت آبی (۸۰-۷۰٪ کبالت جهان) در Blaafarvaerket در نروژ ، به رهبری صنعتگر پروسی "**Benjamin Wegner**" تولید شد "**John Livingood**". و "**Glenn Seaborg**" در سال ۱۹۳۸ کبالت ۶۰ را کشف کردند. کلمه کبالت از واژه آلمانی kobalt یا kobold ، به معنی روح شیطان گرفته شده است. این نام را کارگران معدن به علت سمی و دردسرساز بودن این عنصر برای آن انتخاب کردند. (کبالت سایر عناصر معدن را آلوده و کم عیار می کرد) .

پیدایش

معمولا" به تنهایی استخراج نمی شود و به عنوان محصول جانبی فعالیتهای استخراج مس و نیکل بدست

می آید .

سنگ معدنهای اصلی کبالت عبارتند از: کبالتیت ، اریتریت ، گلائوکودوت و اسکوترودیت . عمده ترین تولید کنندگان کبالت در

جهان ، چین ، زامبیا ، روسیه و استرالیا هستند .

ترکیبات

به علت وجود حالت های اکسیداسیون مختلف ، تعداد زیادی از ترکیبات کبالت وجود دارد. هر دو

اکسید در دمای پایین ، ضد فرومغناطیس می باشند؛ CaO ، Co_3O_4

خصوصیات قابل توجه

کبالت ، عنصر فرومغناطیس سختی است که دارای رنگ خاکستری براقی می باشد. دمای کوری آن ،

K1388 با ممتنم بور $1/6 - 1/7$ در هر اتم است. این عنصر اغلب با نیکل همراه است و هر دوی

آنها از اجزای مشخص فلز شهاب سنگی می باشند. پستانداران ، نیازمند مقدار بسیار کمی از نمک های

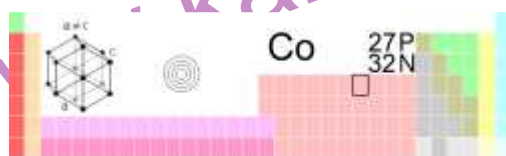
کبالت هستند. کبالت ۶۰ که ایزوتوپ رادیواکتیو و مصنوعی کبالت است، یک رادیو اکتیو

مهم و عامل معالج سرطان به شمار می آید . نفوذ پذیری نسبی کبالت ، دو سوم آهن است. کبالت ،

فلزی عموما" دارای مخلوطی از دو ساختار شکل بلورین fcc و hcp با دمای انتقال $fcc \rightarrow$

شده است.

- **Cobalt** - [Nickel](#) [Iron](#)

جدول کامل

Co
Rhodium

عمومی

نام, علامت اختصاری, شماره	Cobalt, Co, 27
گروه شیمیایی	فلز انتقالی
گروه, تناوب, بلوک	9, 4, d
جرم حجمی, سختی	8900 kg/m ³ , 5.0
رنگ	فلزی با ته مایه خاکستری

خواص اتمی

وزن اتمی	1 E- kg
شعاع اتمی. calc.	1 E- m
شعاع کووالانسی	126 pm
شعاع واندروالس	n/a pm
ساختار الکترونی	[3d ⁷ 4s ²] Ar
<u>e</u> بازای هر سطح انرژی	2, 8, 15, 2
درجه اکسیداسیون (اکسید)	2,3 (آمفوتریک)
ساختار کریستالی	شش گوش

خواص فیزیکی

حالت ماده	جامد (فرومغناطیس)
نقطه ذوب	1768 K (2723 °F)
نقطه جوش	3200 K (5301 °F)
حجم مولی	10 ⁻⁶ m ³ /mol «6.67 (scientific notation
گرمای تبخیر	376.5 kJ/mol

175 Pa at 1768 K	فشار بخار
4720 m/s at 293.15 K	سرعت صوت
متفرقه	
(1.88 درجه پائولینگ)	
420 J/kg*K	ظرفیت گرمایی ویژه
17.2 10 ⁶ /m اهم	رسانائی الکتریکی
100 W/m*K	رسانائی گرمایی
760.4 kJ/mol	1 st پتانسیل یونیزاسیون
1648 kJ/mol	2 nd پتانسیل یونیزاسیون
3232 kJ/mol	3 rd پتانسیل یونیزاسیون
4950 kJ/mol	4 th پتانسیل یونیزاسیون
پایدارترین ایزوتوپها	
واحدهای SI & STP استفاده شده ، مگر آنکه ذکر شده باشد.	

ایزو	و فور طبیعی	نیمه عمر	DM	DE MeV	DP
⁵⁶ Co	{syn.}	77.27 روز	e capture	4.566	⁵⁶ Fe
⁵⁷ Co	{syn.}	271.79 روز	e capture	0.836	⁵⁷ Fe
⁵⁸ Co	{syn.}	70.86 روز	e capture	2.307	⁵⁸ Fe
⁵⁹ Co	100%	Co با ۲۲ نوترون پایدار است			
⁶⁰ Co	{syn.}	5.2714 سال	β ⁻	2.824	⁶⁰ Ni

کاربردها

- آلیاژهایی از قبیل:
 - آلیاژهای دیرگداز ، برای قطعات توربین گاز موتورهای هواپیما.
 - آلیاژهای مقاوم در مقابل فرسایش و آسیب بر اثر کارکرد بالا.

- کاربدهای روکشدار (فلزات سخت هم نامیده می شوند) و ابزارهای الماسه .
- آهن ربا و واسطه ضبط مغناطیسی (از قبیل نوار کاست و ویدئو) .
- کاتالیزور برای مصرف در صنایع شیمیایی و نفتی .
- در آبکاری الکتریکی برای ظاهر ، استحکام و مقاوت در برابر اکسیداسیون .
- عامل خشک کننده در رنگها ، جوهر و براق کننده ها .
- لایه زیرین در لعابهای چینی .
- رنگدانه (کبالت آبی و سبز) .
- الکترودهای باطری .
- تایرهای رادیال تسمه فولادی .
- کبالت -۶۰ بعنوان منبع اشعه گاما دارای چندین کاربرد است :
 - در پرتو درمانی (رادیوتراپی) بکار می رود .
 - در استرلیزه کردن غذاها با روش تابشی (پاستوریزه کردن سرد) بکار می رود .
 - در رادیو گرافی صنعتی به منظور تشخیص عیوب ساختاری قطعات فلزات بکار می رود .

کاربردهای پزشکی

کبالت ۶۰ (Co-60) ، فلزی رادیواکتیو است که در پرتو درمانی کاربرد دارد. کبالت ۶۰ دو اشعه

X و گاما با انرژیهای ۱.۱۷ MeV و ۱.۳۳ MeV تولید می کند. منبع کبالت ۶۰ تقریباً " به قطر ۲

سانتیمتر است که نتیجه آن ، تشکیل یک نیم سایه هندسی است که لبه میدان تشعشع را نامشخص

ایزوتوپهای کبالت از نظر وزن اتمی، بین ۵۰ amu و 73 amu قرار دارند. حالت فروپاشی اصلی قبل از فراوانترین ایزوتوپ پایدار ۵۹ Co-، الکترون گیری و حالت اصلی بعد از آن کاهش بتا می باشد. محصول فروپاشی اصلی پیش از ۵۹ Co- ایزوتوپهای عنصر (26 آهن) و محصولات اصلی بعد از آن ایزوتوپهای عنصر ۲۸ (نیکل) می باشند.

هشدارها

فلز کبالت پودر شده، **خطر آتش سوزی** به همراه دارد. بهتر است همه ترکیبات کبالت را **سمی** در نظر گرفت، مگر اینکه خلاف آن ثابت شده باشد. احتمالاً "بیشتر ترکیبات کبالت خیلی زهر آگین نیستند. کبالت ۶۰، ارسال کننده اشعه گامای قوی است، لذا تماس با این نوع کبالت خطر ابتلا به **سرطان** را ایجاد می کند. بلع کبالت ۶۰ منجر به ورود مقداری کبالت درون بافتهای بدن می شود که به کندی از بدن خارج می شود.

کبالت ۶۰ در مقابله های اتمی، عاملی خطر ساز است، چون ارسالهای نوترونی مقداری از آهن را به این ایزوتوپ رادیواکتیو تبدیل می کند. بعضی طراحی های تسلیحات اتمی، عمداً به گونه ای می باشد که میزان کبالت ۶۰ را که بعنوان ذرات رادیواکتیو پراکنده می شوند، افزایش دهند. گاهی اوقات آنها را بمب کثیف یا بمب کبالت می نامند. خطر در مواقع غیر از جنگ اتمی، استفاده نادرست (یا سرقت) از واحدهای رادیوتراپاتیک پزشکی است.

کادمیم عنصری نسبتاً کمیاب، نرم، رنگ سفید مایل به آبی و فلز انتقالی سمی می باشد که در سنگ معدن روی وجود داشته و در باطریها به مقدار زیادی مورد استفاده قرار می گیرد.

خصوصیات قابل توجه

کادمیوم عنصری فلزی نرم به رنگ سفید مایل به آبی است که براحتی با چاقو بریده می شود. این عنصر در سال ۱۸۱۷ توسط **Fredrich Stromeyer** دانشمند آلمانی کشف گردید. در بسیاری از موارد مانند روی عمل می کند. این عنصر به عنوان محصول فرعی از تسویه روی بدست می آید.

کادمیوم و ترکیبات آن بسیار سمی هستند.

Stromeyer این عنصر را به صورت ناخالص از کربنات روی به دست آورد. کادمیوم در مقیاس

کوچک در نهشته های روی مثل سولفات روی **ZnS** یافت می شود. سولفید کادمیوم تنها کانی است که کادمیوم از آن به دست می آید. بیشتر کادمیوم تولید شده از نهشته های سرب و روی و مس است. بیشتر خصوصیات این عنصر شبیه روی است. در سال ۱۹۲۷ کنفرانس بین المللی وزن و اندازه

گیری میزان طیف خطی کادمیوم را ۱۶۴.۱۳ طول موج اعلام کرد.

کادمیوم یکی از عناصر دارای نقطه ذوب پایین در آلیاژها به شمار می رود. از این عنصر برای

آبکاری الکتریکی استفاده می شود که در این روش حدود ۶۰ درصد کادمیوم استفاده می شود.

همچنین از این عنصر برای لحیم کاری و پیلهای استاندارد **E.M.F**، باتری های نیکل - کادمیوم و

کنترل شکافت هسته ای استفاده می شود. ترکیبات کادمیوم در فسفرهای تلویزیون های رنگی و سیاه

برای ساخت رنگدانه زرد استفاده می شود. کادمیوم و ترکیبات محلول آن سمی هستند .

قیمت کادمیوم با خلوص بالا در بازار ۱۲ دلار در یک پوند است .
به علت خصوصیات سمی که این عنصر دارد کارگران معدن در معرض گاز خطرناک قرار دارند. در

موقع لحیم کاری نقره به علت اینکه دارای مقداری کادمیوم است باید دقت لازم را به عمل آورد تا
با پوست دست نباید برخورد داشته باشد. پرتودهی کادمیوم از 0.01 mg/m^3 تجاوز نمی کند.

پرتودهی گاز اکسید کادمیوم از 0.05 mg/m^3 تجاوز نمی کند. و ماکزیمم غلظت آن نباید از

0.05 mg/m^3 تجاوز کند .

ساختار بلوری عنصر کادیوم

اثرات کادمیوم بر روی سلامتی

کادمیوم در پوسته زمین یافت می شود و معمولاً در ترکیب با روی یافت می شود. به علاوه کادمیوم

در صنعت به عنوان محصول فرعی و اجتناب ناپذیر در استخراج روی، سرب و مس می باشد. بعد از
کاربرد، کادمیوم وارد محیط زیست و عمدتاً زمین می شود. زیرا در کودها و آفت کشها به کار می

رود .

کادمیوم عمدتاً از راه غذا وارد بدن انسان می شود. غذاهایی که میزان کادمیوم موجود در آنها

بالاست، باعث می شوند که غلظت کادمیوم در بدن انسان به شدت افزایش یابد. از جمله این غذاها،

سیگار کشیدن هم باعث می شود که میزان کادمیوم در بدن انسان افزایش یابد. دود توتون، کادمیوم را وارد ریه می کند. خون این کادمیوم را در بقیه بدن به گردش در می آورد و اثرات آن را در بدن افزایش می دهد .

در سایر موارد افزایش میزان کادمیوم در افرادی رخ می دهد که در نزدیکی محل دفع زباله های خطرناک و یا در نزدیکی کارخانه هایی زندگی می کنند که کادمیوم را وارد هوا می کنند و در افرادی رخ می دهد که در صنعت تصفیه فلز کار می کنند. تنفس کادمیوم به ریه آسیب شدیدی وارد می کند و حتی ممکن است باعث مرگ شود .

کادمیوم در ابتدا توسط خون به کبد می رود. در کبد کادمیوم به پروتئین ها متصل می شود و کمپلکسی را تشکیل می دهد که به کلیه می رود. کادمیوم در کلیه تجمع می یابد و باعث اختلال فرآیند تصفیه می شود. این امر باعث دفع پروتئینهای ضروری و قند از بدن می شود و به کلیه آسیب می رساند. دفع کادمیوم تجمع یافته در کلیه مدتی طولانی طول می کشد .

عوارض دیگری که توسط کادمیوم ایجاد می شود عبارتند از :

-اسهال، شکم درد و استفراغ شدید

-شکستگی استخوان

-عقیم شدن و نازایی

-آسیب سیستم عصبی مرکزی

-آسیب سیستم ایمنی

-ناهنجاریهای روانی

اثرات زیست محیطی کادمیوم

به طور طبیعی سالانه مقدار بسیار زیادی کادمیوم، حدود ۲۵۰۰۰ تن در سال، وارد محیط زیست می شود. حدود نیمی از این کادمیوم از طریق هوازدگی سنگها وارد رودخانه ها می شود و بخشی از

کادمیوم از طریق آتش سوزیهای جنگل و آتشفشانها وارد هوا می شود. بقیه کادمیوم از طریق فعالیتهای بشری مانند کارهای صنعتی وارد بشر می شود .

کادمیوم موجود در شیرابه زباله های صنعتی وارد خاک می شود. عامل ایجاد این شیرابه ها، تولید روی، کانسار فسفات و کود بیوشیمیایی است. شیرابه های حاوی کادمیوم از طریق سوزاندن زباله و

سوختههای فسیلی وارد هوا هم می شود. به خاطر قوانین جدید، در حال حاضر تنها مقدار اندکی

کادمیوم از طریق زباله های خانگی یا صنعتی وارد آب می شود .

یکی دیگر از منابع اصلی منتشر کننده کادمیوم تولید کودهای فسفاته مصنوعی است. بعد از این که

این کود در مزارع مورد استفاده قرار گرفت، بخشی از کادمیوم وارد خاک می شود و بقیه آن، در

حین انهدام زباله های حاصل از تولید کود توسط شرکتهای تولید کننده، وارد آبهای سطحی می

شود .

وقتی کادمیوم توسط گل و لای جذب شود، می تواند مسافت زیادی را طی کند. این گل و لای

حاوی کادمیوم آبهای سطحی را هم مانند خاک آلوده می کنند .

کادمیوم جذب مواد آلی موجود در خاک می شود. وقتی در خاک کادمیوم وجود داشته باشد، بسیار

خطرناک است و جذب آن از طریق غذا افزایش می یابد. در خاکهای اسیدی، گیاهان کادمیوم

بیشتری را جذب می کنند. در نتیجه زندگی و بقای جانورانی که از این گیاهان تغذیه می کنند به

کرمهای خاکی و دیگر ارکانیسمهای خاک به سم کادمیوم بسیار حساسند. غلظت بسیار کم این ماده هم آنها را از بین می برد و در نتیجه ساختار خاک تغییر می کند. هنگامی که غلظت کادمیوم در خاک بالا باشد، فرآیندهایی که میکروارگانیسرها در خاک انجام می دهند، مختل می شود و کل اکوسیستم خاک در معرض خطر قرار می گیرد .

در اکوسیستمهای آبی، کادمیوم در صدفهای رودخانه ای، صدفها، میگوها، خرچنگها و ماهی ها تجمع می یابد. حساسیت جانداران مختلف آبی نسبت به کادمیوم متفاوت است. جانداران آب شور نسبت به سم کادمیوم مقاومتر از جانداران آب شیرین هستند .

جانورانی که کادمیوم را می خورند یا می نوشند، دچار فشار خون بالا، بیماریهای کبد و صدمات مغزی و نخاعی می شوند .

کادمیم فلز دو ظرفیتی است نرم ، چکش خوار ، انعطاف پذیر و به رنگ سفید مایل به آبی که با چاقو به راحتی بریده می شود. این عنصر از بسیاری جهات شبیه روی است اما کادمیم ترکیبات پیچیده بیشتری بوجود می آورد .

معمولی ترین حالت اکسیداسیون کادمیم +۲ می باشد ، گرچه نمونه های کمیابی از +۱ نیز می توان پیدا کرد .

کاربردها

سوم باقی مانده عمدتاً "جهت رنگها، پوششها، آبکاری و بعنوان مواد ثبات بخش در پلاستیکها بکار

می رود .

کاربردهای دیگر :

- در بعضی از آلیاژهای زود ذوب به کار می رود .
- به علت ضریب اصطکاک پائین و مقاومت بسیار خوب در برابر خستگی ، در آلیاژهای بلبرینگ از آن استفاده می شود .
- 60% از کادمیم یافت شده در آبکاری الکتریکی به کار می رود .
- انواع بسیاری از لحیم ها حاوی این فلز هستند .
- بعنوان مانعی برای کنترل کافش اتمی (nuclear fission) به کار می رود .
- ترکیبات حاوی کادمیم در مواد درخشان تلویزیونهای سیاه و سفید و نیز در مواد درخشان آبی و سبز در لامپ تصویر تلویزیونهای رنگی بکار می روند .
- کادمیم نمکهای مختلفی را بوجود می آورد که معمول ترین آنها سولفات کادمیم است. از این سولفید بعنوان رنگدانه زرد استفاده می شود .
- در برخی نیمه هادی ها کاربرد دارد .
- بعضی از ترکیبات کادمیم بعنوان تثبیت کننده در Polyvinyl Coloride بکار می رود .

تاریخچه

کادمیم (لاتین *cadmia* ، یونانی *kadmeia* به معنی کالامین) در سال ۱۸۱۷ در آلمان توسط Friedrich Stromeyer کشف شد. او این عنصر جدید را درون یک ناخالصی در کربنات روی پیدا کرد (کالامین) و برای مدت 100 سال تنها تولید کننده مهم این فلز باقی ماند. این فلز به همان واژه لاتین کالامین نامگذاری شد چون آنرا در ترکیب روی یافته بودند Stromeyer. متوجه شد بعضی از نمونه های ناخالص کالامین هنگام حرارت تغییر رنگ می دهند اما کالامین خالص اینگونه نیست .

گرچه کادمیم و ترکیبات آن به شدت سمی هستند، از سال ۱۹۰۷ British Pharmaceutical Codex اعلام می دارد که یدید کادمیم بعنوان دارویی برای معالجه ورم مفاصل ، سل غدد لنفاوی و سرمازدگی مورد استفاده قرار می گرفته است .

در سال ۱۹۲۷ کنفرانس بین المللی اوزان و مقادیر ، متر را با توجه به یک خط طیف کادمیم قرمز دوباره تعریف نمود. (یعنی : طول موجهای ۱۶۴.۱۳، ۵۵۳.۱ m) این تعریف اکنون تغییر یافته (به krypton نگاه کنید)

پیدایش

سنگهای معدن که حاوی کادمیم می باشند کمیاب بوده و در صورت یافت شدن به مقادیر خیلی کم وجود دارند (CdS) Greenockite . ، تنها کانی مهم کادمیم ، تقریباً همیشه به (ZnS)

سازی و تصفیه سولفید اوره حاصل از سنگ معدن روی، و به میزان کمتر سرب و مس تولید می شود.

مقدار کمی از کادمیم (تقریباً " ۱۰٪ مصرف) از منابع ثانویه - که عمدتاً از خاکه حاصل از بازیافت تکه های آهن و فولاد است - بدست می آید. تولید در آمریکا از سال ۱۹۰۷ آغاز گردید اما بعد از وضعیت زندگی استاد در جنگ جهانی اول بود که این عنصر کاربرد فراوانی پیدا کرد .

ایزوتوپ

کادمیم بطور طبیعی شامل ۶ ایزوتوپ پایدار است. ۲۷ ایزوتوپ پرتوزا (radioisotopes) شناخته شده که پایدارترین آنها Cd-113 با نیمه عمر 7/7 کوادریلیون سال، Cd-109 با نیمه عمر ۴۲۶/۶ روز و Cd-115 با نیمه عمر ۵۳/۴۶ ساعت می باشد. مابقی ایزوتوپهای رادیو اکتیو دارای نیمه عمری کمتر از ۲/۵ ساعت بوده که اکثر آنها نیمه عمرشان کمتر از ۵ دقیقه است. این عنصر دارای ۸ ایزومر هسته ای (meta state) است که پایدارترینشان (Cdm-113 با نیم عمر ۱۴.۱ سال)، Cdm-115 (با نیم عمر ۴۴.۶ روز) و (Cdm-117 با نیمه عمر 3.36 ساعت) می باشد . ایزوتوپهای کادمیم از نظر وزن اتمی در بازه از واحد (amu) «Cd-97» ، تا (Cd-138) (amu 129.934 قرار دارند. حالت فروپاشی اتمی بلافاصله ، پیش از دومین ایزوتوپ پایدار فراوان ، Cd-12 ، الکترون گیری و حالت بلافاصله بعدی ، کاهش بتا می باشد. محصول فروپاشی اصلی قبل از Cd-112 ، عنصر «۴۷» نقره (و محصول بعد از آن عنصر ۴۹) ایندیم (است) .

کادمیم از معدود عناصری است که هیچگونه نقش ساختاری در بدن انسان ندارد. این عنصر و محلول ترکیبات آن حتی به میزان بسیار کم، سمی هستند و در اندامها و محیط زیست، ذخیره می شوند. استنشاق گرده های کادمیم به سرعت در دستگاه تنفسی و کلیه ها ایجاد مشکلاتی می کند که می توانند کشنده باشند (اغلب از نارسائی کلیوی). (خوردن هر مقدار قابل ملاحظه ای از کادمیم موجب مسمومیت سریع کبد و کلیه ها می گردد. ترکیباتی که محتوی کادمیم هستند نیز تاریخچه نظر دهید

<u>ایزو</u>	<u>وفور طبیعی</u>	<u>نیمه عمر</u>	<u>DM</u>	<u>DE MeV</u>	<u>DP</u>
^{188}Cd	0.89%	Cd با ۶۰ نوترون پایدار است			
^{109}Cd	{syn.}	$\frac{462.6}{\text{d}}$	ϵ	0.214	^{109}Ag
^{110}Cd	12.49%	Cd با ۶۲ نوترون پایدار است			
^{111}Cd	12.8%	Cd با ۶۳ نوترون پایدار است			
^{112}Cd	24.13%	Cd با ۶۴ نوترون پایدار است			
^{113}Cd	{syn.}	$\frac{7.7}{\text{E}15 \text{ y}}$	β^-	0.316	^{113}In
$^{113}\text{Cd}_{\text{m}}$	{syn.}	$\frac{14.1}{\text{y}}$	β^- IT	0.580 0.264	^{113}In
^{114}Cd	28.73%	Cd با ۶۶ نوترون پایدار است			
^{116}Cd	7.49%	Cd با ۶۸ نوترون پایدار است			

<u>silver - cadmium - indium</u>	
_Cd"	
_Hg	
<u>جدول کامل</u>	
عمومی	
Cadmium, Cd, 48	نام, علامت اختصاری, شماره
فلز انتقالی	گروه شیمیایی
12, 5, d	گروه, تناوب, بلوک
8650 kg/m ³ , 2	جرم حجمی, سختی
خاکستری نقره ای فلزی	<u>رنگ</u>
خواص اتمی	
112.411 amu	وزن اتمی
155 «161» pm	<u>شعاع اتمی</u> (calc.)
148 pm	شعاع کووالانسی
158 pm	شعاع وندروالس
[Kr]4d ¹⁰ 5s ²	ساختار الکترونی
2, 8, 18, 18, 2	<u>e</u> بازای هر سطح انرژی
« 2باز ملایم»	درجه اکسیداسیون « اکسید)
شش گوش	ساختار کریستالی
خواص فیزیکی	
Solid _)	<u>حالت ماده</u>
594.22 K (609.93 °F)	نقطه ذوب
1040 K (1413 °F)	نقطه جوش
13.00 «10» « ⁻⁶ متر مکعب بر مول	حجم مولی
100 kJ/mol	<u>گرمای تبخیر</u>
6.192 kJ/mol	گرمای هم جوشی
14.8 Pa at 597 K	<u>فشار بخار</u>
2310 m/s at 293.15 K	<u>سرعت صوت</u>
متفرقه	
« 1.69 درجه پائولینگ)	<u>الکترونگاتیویته</u>

رسانائی الکتریکی	$13.8 \cdot 10^6 / \text{m}$ اهم
رسانائی گرمایی	$96.8 \text{ W}/\langle \text{m} \cdot \text{K} \rangle$
1 st یتانسیل یونیزاسیون	867.8 kJ/mol
2 nd یتانسیل یونیزاسیون	1631.4 kJ/mol
3 rd یتانسیل یونیزاسیون	3616 kJ/mol
پایدارترین ایزوتوپها	
واحدهای SI & STP استفاده شده مگر آنکه ذکر شده باشد.	

